

İç Savaş

– AhmetiDRİSOĞLU · 29 Ocak 2011

Lacivert bakışlı ummanın derinlerinde bir yunusum ben,
Kapımın tokmağıydı gönül tellerine vurduğun mızrap;
Islak tenin değdi, titreyen bedenime,
Şehvettin denizkızı.

Bin takla atıyordum egemen hayalimde,
Unuttum hürlüğün lezzetini,
Bırakma, dola çıplak kollu yüzgeçlerini,
Her değışin yangın,
Dokunuşun şehvet şimdi;
Bırakma yalvarırım,
Geçiyor ikindi.

Çıkacaksın ve bir gün sessizce kumsala,
Hayran bakışlar arzu olacak,
İrzını bırakacaksın bir kum tanesine,
Kalışın yangın,
Dönüşünde cehennem yanacak;
Anımsayışında istem olacak şehvet,
Bir tül gibi örtecek enginleri sis,
Üşüyecek bıraktığın yunus, sensiz;
Bir sandal kadar yakındır oysa
Kaç kulaç derinliktir kilometreler?

Seyre doymaz gökteki yıldızlar seni,
Uçuk ruhlarda dolanır yılan gibi bedenler;
Şehvetin son demidir sevişmek,
Vuslatın son dönemecindeki çığlık,
Bir tenle örtülü iki varlık.

Bir kızıl iner usulca yukardan,
Kaldırır bakarsın başını,
Belki birkaç damla yaş,
Ya da bir dide oluşur kirpiğinde;
Nefret etsen de korkularında,

Yine istem kalır -kaybettiğin- iç savaşında.

Doyurmaz artık mutedil dalgalar çırpınan bedeni,
Özlersin ardında bırakıp gideni.

29.Ocak.2011 12.35